

המורשים פלאטורשון ואמו אסתר כתבו כל אחד צוואה נמרדת, שבה ציוו את הווילה לירשים אחרים. הווילה רשומה במשרד סיפרי האחווה, על שם האם בלבד.

החושך תום הד (טיבור), שהיה יד ימינו של פלאטורשון והסתכסך איתו, הוא שהביא בתביעה מישפטית לחשיפת הצוואות השונות של שרון.

למרות שפלאטו טוען, כי אמו היא בעלת הווילה ואוצרות האמנות שכתובה, מוכיחה צוואתו את ההיפך. בתשובה לבקשה זו צירף פלאטורשון צוואה של אמו, מתאריך 7.1.79, שבה מורישה האם את הווילה בסביון. האם מורישה מחצית מהווילה ומתכולתה לבתה אנט ולבנה יואב, ואת המחצית השנייה לנכדתה הילדה ולבתה אמבר. אולם היא מסייגת את הצוואה בכך שכל זמן שכלתה ונכדה יתגוררו בוויולה, יהיו זכאים לעשות זאת ללא תשלום דמי-שכירות ורמישימוש להילדה גוולן ובתה. כרוך גם כי אם תנסה אי פעם אנט לדרוש לעצמה את הווילה בסביון כל עוד חמותה בחיים לא תצליח בכך, מכיוון שהרכוש רשום בלישכת רישום המקרקעין על שם הגברת שייביץ, והדרך לבטל רישום זה היא מסובכת וכמעט בלתי אפשרית. אחרי גילוי שתי הצוואות הללו נשאלת השאלה למי באמת שייכת הווילה בסביון, שגם האם וגם הבן ציוו בצוואותיהם.

איילנה אלון ■

את הווילה בסביון על כל תכולתה וחפצי האמנות שבה. כמו כן תירש האשה את מועדון-ההילה לה בל-אפוק, מועדון-הילה נודע בפאריז שהיה מנוהל במשך השנים האחרונות בידי אחיה של אנט. גם חניון התחנה המרכזית החדשה, שטרם נפתח, יהיה בחלקה של האשה.

לא ברור מהם שני הנכסים הנוספים שהשאיר פלאטורשון בצוואתו לאש, תו, מחצית המניות של סינט הילייר, וחנות אנאבל.

אמו של פלאטורשון יורשת בצוואה את כל יצירות האמנות השייכות לו, ואשר אינן נמצאות בוויולה בסביון. היא גם יורשת את מה שנשאר מביטוח-החיים של בנה, אך גם חובות מוטלים על האם לפי הצוואה. עליה לשלם את החוב לתום הד (טיבור) בסך חצי מיליון דולר, וכן לדאוג לכך שהילדה, נכדתה, תקבל את כל מחסורה, וגם סכום של חצי מיליון דולר שהשאיר לה אביה בביטוח-החיים שלו.

בצוואה זו לא נזכר עדיין בנו של פלאטורשון מאשתו אנט, יואב, שנולד אחרי חתימת צוואה זו.

של מי הווילה?

שני דברים מעידים כי פלאטורשון כתב מאז צוואה אחרת. תום הד עצמו מודה כי חלק גדול מהחוב כבר שולם לו עד כה, ולכן בוודאי דאג פלאטורשון לתקן זאת בצוואה חדשה. יש לשער כי הוסיף לצוואתו את בנו

צוואה היא דבר אינטימי וסודי, הנשמר בדרך-כלל בכספות של עורכיה-דין. כיצד הגיע מיסמך זה לידי של תום הד, יריב ושונא של פלאטורשון, לא התברר. להלן תרגום הצוואה לעיברית:

צוואה

- (1) אני משאיר לאשתי אנט:
  - (א) את הרכוש בסביון על תכולתו, וכולל גם ציורים ויצירות אמנות,
  - (ב) הרכוש הנמצא בשארל פלוקה,
  - (ג) את חלקה בביטוח שלי, כלומר 500 אלף דולר,
  - (ד) לה כל אפוק,
  - (ה) לה סינט הילייר (50% מהמניות),
  - (ו) חנות אנאבל,
  - (ז) חלקי בחניון של התחנה המרכזית.
- (2) כל היתר לאמי, כולל יצירות האמנות והתמונות שלא נמצאות בסביון, אלא בשווייץ ובכל מקום אחר. עליה להתחייבות לתת לטיבור 500 אלף דולר, שישולמו במשך שלוש שנים, או קודם אם תוכל. לתת לבתי הילדה את כל מחסורה, ולאפשר לה ליהנות מהחלק שכתבתי עבורה בביטוח שלי, כלומר, 500 אלף דולר. יתרת פוליסת הביטוח תימסר לאמי. נעשה בתל-אביב 9/1/76

חתימה
נראה כי פלאטו דאג שאשתו אנט ובתו מנישואיו הראשונים, הילדה גוולן, תקבלנה סכום של חצי מיליון דולר כל אחת, מביטוח-החיים שלו. אנט תקבל, נוסף על סכום זה, גם

פלאטורשון, את הצוואה משנת 1976, שבה הוריש פלאטו את רכושו לאשתו אנט, לאמו, ולבתו מנישואיו הראשונים.

הסיבה לצירופה של הצוואה לתביעה כספית שגרתית, היא העובדה המעניינת כי בסעיף 2 לצוואה, מצהיר פלאטורשון כי את חובו לטיבור, הוא תום הד, תשלם אמו תוך שלוש שנים, או קודם לכן, אם תוכל. הד ופלאטורשון הסתכסכו בשנים האחרונות, והד טוען כי פלאטו רימה אותו, וכי במקום להחזיר לו 500 אלף דולר, סכום החוב החזיר לו חנויות בדיזנגוף-סנטר, שאלו רק 332,200 אלף דולר. את יתרת הסכום הוא דורש בתביעתו זו.

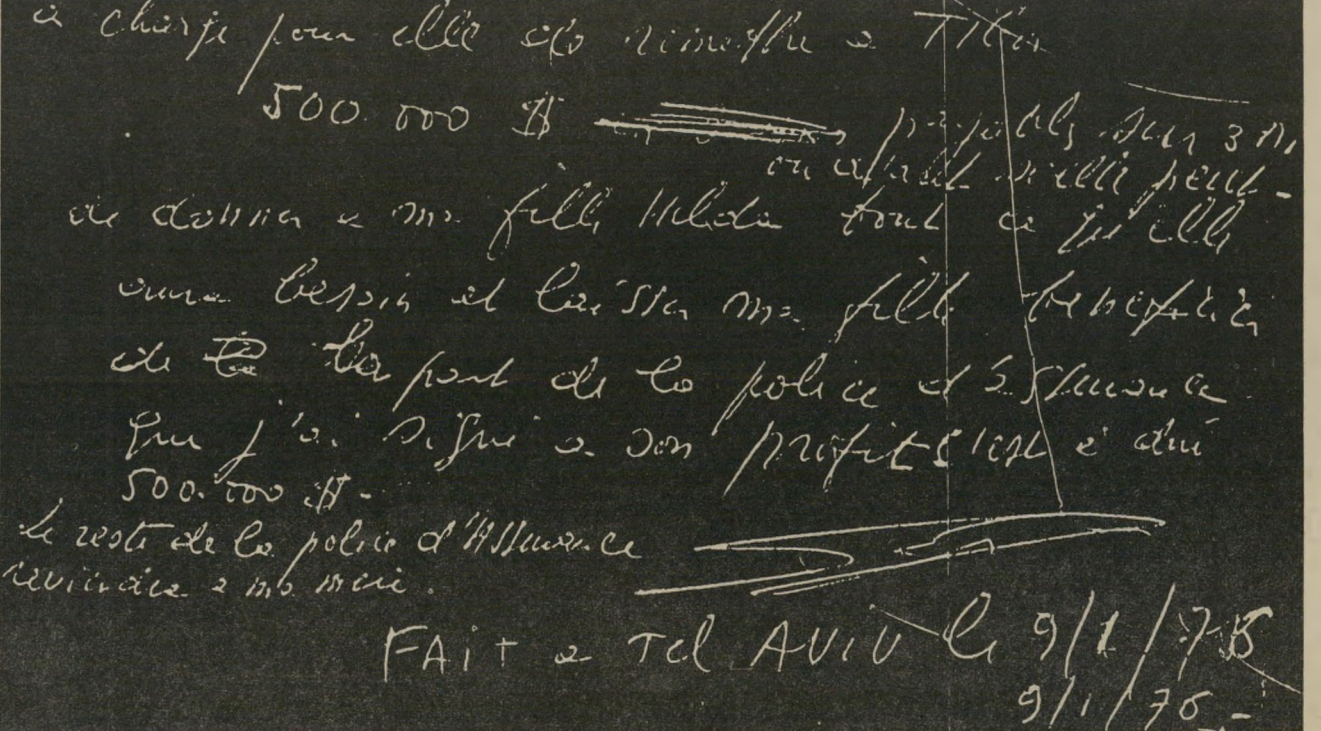
נכסים לא ידועים

ד צוואה עצמה מעניינת מאוד. היא כתובה בצרפתית, בכתב-יד מרושל, מלא קווים ומחיקות. היא נראית יותר כמו טיוטה ראשונית של צוואה שנכתבה בחופזה. החתימה איננה ניתנת לקריאה, והתאריך שגוי בפעם הראשונה, ואומר כי השנה היא 1975 ומתחתיו מתוקן התאריך ומופיע כ-9/1/76, ואין חתומים עליה כל עדים.

הד טוען, כי כאשר סיכמו בנייהם את החוב, כתב פלאטורשון התחייבות מלאה על כך, ומסר אותה לידי הקבלן אברהם פילץ. העתק מהתחייבות זו לא נמצא בידי הד, אבל הוא הצליח להמציא לבית-המשפט את צוואתו המקורית של פלאטורשון.

ולראיה באתי על החתום על שטר צוואה זה לאחר שהוראות צוואה זו הוקראו בפני בתרגום ללשון הצרפתית ולאחר שהצהרתי בפני עדים שזו צוואתי האחרונה, היום יום 7 בינואר 1979.

צוואת האם אסתר שייביץ, אמו של שמואל פלאטורשון, נכתבה כבר בשנת 1979. בצוואתה המפורטת היא מורישה את מחציתה של הווילה המפורטת שלה בסביון

נכתבה בשנת 1976, לפני שנולד בנם יואב. יש לשער כי צוואה זו שונתה. אבל בצוואה זו השאיר לה, למשל, גם את חלקו בחניון של התחנה המרכזית, גם את חנות אנאבל, ואף את חלקה בביטוח - 500 אלף דולר.

צוואת הבן בניגוד לצוואת אמו, הערוכה כדן וחתימה בידי שני עדים, צוואתו של פלאטורשון נראית כמו טיוטה. הוא מורישה את הווילה על כל אשר בה לאשתו אנט. הצוואה